

99

```

XXXXXXXXXXXXXXXXXXXXXXXXXXXXXXXXXXXXXXXXXXXXXXXXXXXXXXXXXXXXXXXXXXXX
X
X   O R D E   D E R   V E R D R A A G Z A M E N   X
X
X   O P E N B A R E   A V O N D ,   I N L I C H T I N G E N :   X
X   M e v r .   G .   W i l l e m s - Z u g e r ,   G .   B o r g e s i u s p l e i n   3 7   X
X   A r n h e m .   T e l .   4 2 0 3 7 2   X
X
X
XXXXXXXXXXXXXXXXXXXXXXXXXXXXXXXXXXXXXXXXXXXXXXXXXXXXXXXXXXXXXXXXXXXX

```

Dinsdag, 25 januari 1983

DE WITTE BROEDERSCHAP

- De Witte Broederschap is eigenlijk ontstaan in de Atlantische periode. Het is zo geweest: in Atlantis waren een aantal priesters, die een regelmatig contact hadden met, zeg maar, hogere sferen. Ze verbleven over het algemeen op die eilanden waar bergtoppen waren en ze dus dicht bij de hemel konden wonen. Ze hielden zich verre van het meer magische en het voorspellende gedoe, dat in de tempels bestond. Een groot gedeelte van hen is later meegetrokken naar andere landen. Er zijn er die terecht zijn gekomen in Zuid-Amerika; anderen hebben de stad, die voor Troje op die plaats lag nog zien verwoesten. Ze zijn voor een deel terechtgekomen in Egypte, in Griekenland. Tot in de Kaukasus zijn ze gegaan. Anderen kwamen terecht in Indië en zelfs hoger op in de Karakorum. Een uitvloeisel daarvan is zelfs geweest een paar vestigingen in Tibet.

Dit is dus een heel oude geschiedenis. U begrijpt, wanneer je begint een bepaalde tijd voor de mensheid te werken, ben je niet geneigd om dat na je overgang ineens opzij te zetten. Dat wil zeggen, er kwamen steeds meer persoonlijkheden, die zich bezig gingen houden met de ontwikkeling van de mensheid op een geestelijk terrein. Dit in tegenstelling tot de groepsgeesten, die dit over het algemeen meer op stoffelijk en soms een tikje op psychisch terrein doen.

De Broederschap zoals ze is ontstaan, heeft op den duur een aantal nederzettingen opgeleverd. Het waren als het ware dorpen of kloostergemeenschappen - beide zijn voorgekomen - waarin men leefde onder zeer bijzondere regels en waar begrippen als broederschap en naastenliefde ook al voor de Christelijke tijd de hoofdtoon voerde. Het zijn deze dorpen, die erg lang zijn blijven bestaan en voor een deel beperkt eigenlijk nog bestaan, die aanleiding zijn geworden tot de publiciteit, die later is gegeven aan die Witte Broederschap. Dat stamt dan uit de zogenaamde Indische inwijdingsweg en heeft veel te maken met de theosofie. De naam Wit is eigenlijk altijd wel aanwezig geweest in veel varianten. Het betekent eenvoudig niet duister, alleen voor het licht.

Dat de omschrijving in woorden nogal eens anders is geweest, daaraan kun je wel voorbijgaan. Per slot van rekening als je Piet Petrus noemt dan blijft hij nog precies dezelfde.

Het eindresultaat is geweest - en dan zitten we zo'n beetje in deze tijd - dat er een zeer grote gemeenschap is ontstaan van allerlei toch wat meer verlichte entiteiten en persoonlijkheden op aarde, die in een voortdurende samenwerking probeerden om in de mensheid de geestelijke aspecten een beetje meer nadruk te geven. Wanneer er een grote meester of leraar op aarde is geweest en dat zijn er heel wat geweest in de loop der tijden, zo hebben ook deze zich meestal in die groep geschaard. Niet omdat ze daar afhankelijk van zijn of er al lid van waren misschien, maar eenvoudig omdat hetgeen zij hebben nagestreefd middels deze groep nog weer veel beter kan worden bevorderd.

Zoals elke te grote groep, ontstaat er een taakverdeling. De eerste taakverdeling is zo ongeveer 3000 v. Chr. ontstaan. Toen is er namelijk een onderscheid gemaakt tussen paranormaal ingrijpen, inspiratie en lering op aarde. Dat waren drie afzonderlijke groepen. Sedertdien is dat veel verder gegaan. Men is zich gaan bemoeien met stoffelijke verschijnselen, met ontleding van tendenzen, waarnemingen. Zonder te zeggen, dat het nu zo geïnstitutionaliseerd is als je dat op aarde zou verwachten, zo moet je toch zeggen, dat er heel veel verschillende werkgroepen bestaan en dat elke van die groepen zeer specifieke terreinen van hetgeen die Broederschap nastreeft in feite waarneemt, verzorgt en eventueel ook beïnvloedt.

Ik hoop, dat het tot zover duidelijk is. Anders moet ik een heel historisch overzicht gaan geven. U weet het, van historie tot hysterie is meer één letter. Later we proberen de huidige structuur te bezien.

Er bestaat een groep waarvoor iedereen respekt heeft. Men pleegt deze aan te duiden met de Grote Raad. Deze Grote Raad kun je weer ontleden in degenen, die zuiver geestelijk kijken en degenen, die kijken hoe ze de stoffelijke omstandigheden zo wijzigen, dat er toch weer iets goeds uitkomt. Ook daar dus al een zekere splitsing. Die Raad bestaat echter niet uit vaste leden. Het is dus niet zo, dat als je er eenmaal bijhoort je er bij blijft horen.

Je behoort erbij omdat je op een bepaald gebied een voldoende inzicht en kennis bezit en je bovendien in staat bent je te bewegen in de licht-sfeer waarin men gezamenlijk "beraad". Ik weet er geen andere naam voor. Die term wordt weer omgeven dus door de Grote Raad van de Broederschap, die eigenlijk voor een deel doet denken aan een soort concilium. U weet een rk. concilium is opgebouwd uit een groot aantal bisschoppen uit allerlei verschillende naties, ook nog wel van verschillende varianten van geloof. Er zit wat Grieks bij, er zit misschien wat orthodox bij. Er zit zelfs wat progressiefs tussen, ofschoon dat natuurlijk altijd zeldzaam is. Progressief komt in de kerken meestal pas dan tot uiting wanneer het al weer orthodox is geworden. Deze groeperingen hebben elk weer hun eigen achterban. Het eigen ploegje wat met hen bijzonder goed op kan schieten. Zo bijvoorbeeld onze baas, zeg maar Theodotus, is iemand die dus in die kringen verkeerd. Een enkele keer is hij ook in - u zoudt zeggen comité of kommissie - aanwezig, speelt hij dus mee. In vele gevallen is hij eigenlijk meer een waarnemer. Hij kijkt wat voor onze groep passend is, wat we kunnen gebruiken en op welke manier we mee kunnen werken aan het grote geheel.

Nu zijn er heel wat van die groepen op aarde. Sommige, zoals deze met wat mediamiek werk, een beetje spiritistisch; er zijn ook groepen die bijvoorbeeld in de kerken inspireren.

Er zijn andere groepen die zich bezig houden met bepaalde groepen van esoterische inwijding.

Al die groepen werken dus ook weer samen.

Wanneer die Grote Raad een beslissing neemt, dan is dat altijd een beslissing voor een lopende periode. Ook dat is begrijpelijk. Het gaat hier om stoffelijke gebeurtenissen en wat kun je er van maken. Het zijn deze uitspraken waar je het meest over hoort. Toch zijn het eigenlijk onbelangrijke zaken binnen het geheel.

De eigenlijke tendens omsluit vaak een periode van een paar duizend jaar. Dat wil zeggen, binnen die periode meent men in de mensheid die en die veranderingen tot stand te kunnen brengen waardoor een andere en volgens de Witte Broederschap een betere geestelijke ontplooiing mogelijk wordt.

Dat wordt dan weer een beetje versplinterd. Hier kunnen we een beetje meer van dit doen en daar kunnen we een beetje meer van dat doen, maar alles bij elkaar is het eigenlijk een soort werkprogramma wat je binnen een schooljaar hebt. In dat schooljaar zijn een groot aantal vakken, die bestudeerd worden en waarbij elk tot doel heeft een bepaalde graad van kennis te bereiken, een bepaalde graad van mogelijkheid, van bekwaamheid.

Dat is dan ook hier wel het geval. Elk lesuur wordt weer bepaald mede door de mogelijkheden van het ogenblik. Er kan wel eens een lesuur uitvallen en het kan ook wel eens zijn, dat men om welke reden ook een paar lessen een beetje geforceerd behandelt. Dat laatste nu is eigenlijk hetgeen valt onder de jaarlijkse beslissingen van de Grote Raad.

Er zijn een aantal bijeenkomsten, die elke voor zich, ja hoe moet je dat beschrijven.... Het is moeilijk te omschrijven, ik moet namelijk transponeren vanuit geestelijke contactwerkingen naar iets wat lijkt op stoffelijke groepsontmoetingen en dat is moeilijk. Deze groepen - u kent dat waarschijnlijk als de Wessac-bijeenkomst - deze bijeenkomsten zijn feitelijk niets anders dan manifestaties van kracht op aarde. Die kracht is er altijd, maar er zijn nu eenmaal redenen waardoor je die straling soms bijzonder gekoncentreerd op bepaalde punten wilt uitstralen. Daarvoor zijn die bijeenkomsten buitengewoon goed, terwijl ze bovendien een ontmoetingsplaats zijn, waar zelfs de allerhoogste geestelijke waarden en krachten zich direkt en zonder al te veel tussenschakels in verbinding kunnen zetten met een aantal mensen, die je dan toch wel een tikje ingewijd mag noemen.

Het klinkt allemaal een beetje ongeloofwaardig. Het is net een fabel. Ik kan me echt voorstellen, dat er mensen zijn, die zeggen, ach wat Witte Broederschap, sprookje. Laten we dan niet vergeten, dat de heldhaftige vrijheidstrijd van Nederland eens tegen de Spanjaarden ook een sprookje was en dat heel veel wat verteld wordt over het heldendom van de laatste wereldoorlog ook een beetje in diezelfde richting komt. Je kunt de zaak eenzijdig belichten en zeggen, dat het niet helemaal waar is en dat het dus een sprookje is.

Kunt u zich voorstellen, dat u werkelijk betrokken bent bij heel belangrijke dingen op aarde, dat u doodgaat en dat u voortleeft en dat u zegt: "dat, daar ben ik vanaf." Dat doet u toch niet. Neen, u vraagt zich

af hoe dat gaat. Wanneer u dan een mogelijkheid vindt om contact op te nemen, hoe dan ook, zult u dan niet proberen om degenen, die dat werk voortzetten, te helpen? Dat is toch zo vreemd niet? Wanneer je dan ontdekt, dat er een aantal anderen zijn met wie je het eens bent, is het dan zo vreemd, dat men probeert samen te werken? Het enige wat misschien ongeloofwaardig is voor de mensen, die op aarde leven is wel dat bestaan na de dood zich uit kan strekken tot vele tienduizenden jaren zonder dat je helemaal het contact met de wereld behoeft te verliezen.

Wanneer u echter rekening houdt met de mogelijkheid van reïncarnatie, waarbij je dus vele levens op aarde kunt hebben voordat je eigenlijk pas aan een zuiver geestelijk bestaan begint, dan wordt het toch misschien al iets aanvaardbaarder.

Ik vraag u helemaal niet om aan te nemen, dat er een Witte Broederschap is bestaande uit, u weet het wel, in mooie soepjurken gehulde, eventueel gevleugelde mensen, die vol vroomheid op aarde neerkijken om daar te zegenen en hier te veroordelen. Het is ook geen juridische zaak. Bij de Witte Broederschap zeggen ze niet: "Oh, die is goed. Inschrijven voor inwijding als leerling 37ste klas. En die deugt niet, laat die maar gaan. Zorg maar dat hij niemand besmet." Dat zou je er graag van willen maken, natuurlijk. U weet het wel, wij hebben gelijk. De Witte Broederschap is alles en verder is er niets. De Witte Broederschap is een naam, die je geeft aan een bepaalde gemeenschappelijke poging van een aantal entiteiten, die eenzelfde belangstelling hebben voor de mensheid als geheel en de ontwikkelingen binnen die mensheid. Dat is alles.

Dan krijg je natuurlijk ook dat andere punt. Er zijn altijd mensen, die zich er druk over maken en zeggen, dat het verschrikkelijk is, dat de Witte Broederschap zegt, dat er spanning op de aardkorst staat en waar ze deze keer het meeste nut van hebben: de aardbeving in Los Angeles wel of niet door laten gaan? Dat gebeurt niet zo. Het is niet zo, dat er een geest is, die met de vinger prikt in een zwak punt op de aarde en dat deze begint te beven. In die aarde bestaan spanningen. In die atmosfeer bestaan afwijkingen. De zon zelf fluktueert in haar opbrengst van stralingen, hardheid van straling wijkt af, intensiteit van straling wijkt af. De hitte produktie wordt wat minder of wat meer. Dat heeft er allemaal invloed op. Wanneer je dat kunt overzien, dan kun je op grond daarvan zeggen, dat er nu een situatie ontstaan is, waarin dit of dat mogelijk is. Dat is toch helemaal niet gek. Er zijn werkgevers, die op het ogenblik redeneren, dat ze nu met deze arbeidsmarkt de vakbond zo nu en dan eens een pin op de neus kunnen zetten, want nu mogen ze wel eens wat meer aan zichzelf gaan denken omdat ze willen overleven. Er zijn ook vakbondsleiders, die zeggen, dat ze juist nu eisen moeten stellen want er lopen al zo veel leden weg. Het is toch heel gewoon, dat je met die omstandigheden rekening houdt. Regeringen beginnen vandaag belastingen te heffen voor uitgaven, die ze over tien jaar vermoeden. Daardoor vergeten ze wat ze moeten aflossen wat ze verleden jaar hebben geleend, zodat ze volgend jaar weer extra lasten moeten heffen..... Zo gaat dat met vooruitzien. Op aarde is dat heel normaal. Per slot van rekening reserveert u ook wel vaak iets voor de vakantie. U weet nog niet eens of u nu naar Spanje zult gaan, naar Corsica, naar Griekenland of naar Zandvoort.

U reserveert er wel voor, want er komt zomer en in die zomer moet dit of dat gebeuren. Is het zo vreemd, dat entiteiten, die belang hebben bij de wereld, die daardoor zelfs een netwerk hebben opgebouwd van waarnemers die kunnen zien wat er gebeurt zowel politiek als economisch als in de spanningen van de aardkorst, de verandering van zeestromingen, in de mogelijkheid van atmosferische storingen, dat die ook zeggen: "kijk, dat en dat zal er gaan gebeuren. Hoe kunnen wij daar het meeste nut van trekken? Veranderen kunnen we het niet helemaal, iets misschien, dat zullen we dan ook wel doen. We willen geen onnodig menselijk lijden veroorzaken, maar wanneer het al zo is laten we het dan gebruiken om de bewustwording te bevorderen."

Voor de rest, ik weet, dat de Broederschap soms beslissingen neemt - zelfs van: laat maar een oorlogje toe. We zouden het misschien kunnen beperken maar dan zouden er andere dingen verkeerd lopen, dus laat maar - de mensen zeggen dan dat dit verschrikkelijk is en dat je dat als geest niet toe kunt laten. Herinnert u zich die ouderwetse vaders, die zeiden: "Jongen, je hebt niet goed geleerd op school. Vooroverbuiten. Pats, pats, pats. Het spijt me jongen, het doet mij meer pijn dan jou." Waarop de knaap natuurlijk dacht: "Dat geloof ik ook niet." Er moet iets gebeuren, er moet een verandering komen. Als een verandering in mentaliteit niet kan komen op een manier waarbij de mensen dat in werkelijke samenwerking doen dan moet je toch wel de zaak spaak laten lopen? Je kunt iemand toch niet verder laten gaan met zijn stomiteiten totdat hij niet anders meer kan? De goeden kunnen het lijden en het zelfs voor de kwaden minder maken. Ze krijgen hun hulp en hun steun. Laten we eerlijk zijn, mensen, hoe lang leven jullie? Zullen we zeggen gemiddeld 80 jaar? Tachtig jaar van de wieg tot het graf. Alles wat je hebt in die tachtig jaar, is dat nu zo belangrijk? Op het ogenblik is het belangrijk, natuurlijk ik weet het wel. Op de keper beschouwd zijn er een hele hoop dingen niet zo belangrijk als je wel denkt. Als je dan kijkt wat er tegenover staat aan vele duizenden jaren van geestelijk bestaan, waarin je niets van dat stoffelijk bezit, van dat stoffelijk aanzien mee kunt nemen, dan is dat toch niet zo erg? Een geest ziet dat anders dan u. Ik geloof, dat dat ook één van de discrepanties is van alle verhalen over de Witte Broederschap. Men vergeet, dat die Witte Broederschap niet menselijk is in haar recentie. Ze is geestelijk. En geestelijk zijn wil zeggen een totaal andere waardering hebben voor een hele hoop zaken. Dat wil zeggen, dat belangrijkheden veranderen. Wat jij ziet als voorbijgaand, als een schaduw, dat ziet een ander als een leven en dat kun je niet zo gemakkelijk invoegen. Neemt u me niet kwalijk als ik het zo zeg. Zodra we proberen van die Witte Broederschap een soort geestelijke, menselijke instantie te maken, dan zitten we er al naast.

Aan de andere kant hoe moet je over die Witte Broederschap spreken. Moet je erover spreken of het een soort samenkomst van tovenaars, yogi's en andere buitennissige gevallen op aarde is? Moeten we het maken als een wereldberaad van wijze mannen? Het is allemaal niet waar. Je moet het toch omschrijven? Je moet er toch iets over zeggen? De mensen mogen toch weten, dat er buiten hun eigen wereld - zeg mijnentwege in andere dimensie, het is ook niet helemaal juist, maar goed - groepen zijn waarvan de twee belangrijkste het verborgen priesterrijk zijn en de Witte Broederschap. Twee verschillende groepen ook al werken ze soms samen. Heel verschillende groepen. Heel verschillende mentaliteit, zou ik haast zeggen. Ze houden

zich bezig met de mensheid. Ze zijn voortdurend bezig in die mens iets wakker te roepen. Dan kun je misschien het beste de zaak afsluiten door te zeggen wat die Broederschap in feite wil. Dat ga ik dan ook weer overzetten in menselijke begrippen, beperkt en met hier en daar een foutje erbij. Desalniettemin geloof ik toch wel dat het duidelijk is en menselijk aanvaardbaar als het even kan.

De Witte Broederschap gaat uit van het standpunt, dat het leven in zichzelf niets anders is dan een manifestatie van een kracht, die veel verder gaat. Het is die kracht, die belangrijk is, de vorm waarin ze tijdelijk optreedt, geestelijk of stoffelijk is dat in veel mindere mate. Het belangrijkste is dat die geest, die kracht leert om haar eigen begrenzingen zodanig los te maken, dat ze steeds meer contact krijgt met alle andere krachten die erom heen zijn. Met andere woorden: het gaat om een versmeltingsproces, gepaard gaande met een enorme begripsvergroting en vergroting in inzicht en wijsheid, die ontstaat op het ogenblik dat je niet in tegenstelling tot anderen bezig bent, dus begrensd tegenover anderen, maar dat je juist open staat voor anderen met het begrip voor anderen in jezelf nog steeds blijft waarmaken.

Het begrip inwijding zoals dat bestaat binnen de broederschap heeft ook niets te maken met het toefluisteren van bepaalde geheimen, eventueel aangevuld met handgrepen en wachtwoorden. Inwijding is bijna een onopvallende verandering van je eigen psychische en geestelijke horizon. Het is net of je een beetje hoger gaat staan en een beetje gemakkelijker kunt uitkijken. In het begin merk je dat niet omdat het geleidelijk gaat. Dan komt er een ogenblik, dat je tot de ontdekking komt, dat je in een totaal andere wereld bent. Deze momenten, die dan vaak ook met een periode van een lichte schok gepaard gaan, van je helemaal opnieuw gaan oriënteren, noemt men dan wel vaak poorten van licht of poorten van inwijding. Het is de bedoeling van de Broederschap iedereen volgens zijn wezen en mogelijkheden een zo groot mogelijk begrip voor en aanvoelen van anderen mogelijk te maken. Daaraan is al het andere ondergeschikt. Welvaart op aarde is heel prettig zolang de bewustwording blijft voortgaan. Maar als de bewustwording staakt omdat de welvaart groter wordt, moet de welvaart gaan want de bewustwording is het blijvende en die welvaart is alleen maar een klein golfje.

Daarnaast heeft men natuurlijk zijn eigen taken. Dat is nooit iets wat voortvloeit uit het geheel. U moet dus niet denken, dat er ergens de kern van de grote raad zit en dat ze zeggen: "Nou die meneer Jansen lijkt ons geschikt, die maken wij nu tot exponent van de Witte Broederschap." De mensen vinden dat prettig, natuurlijk, die denken dat dan van zichzelf. Het kan geen kwaad, maar het is meer een kwestie van: het is mijn taak, ik zie daar iemand lopen, die zou er iets aan kunnen doen. Ik zal eens kijken of ik hem kan bereiken. Dat is dus eigenlijk of je door de jongste bediende wordt aangezocht om de vloer te vegen, neem me niet kwalijk, dat ik dat zo zeg. Men zoekt dus mensen uit op aarde en men helpt hen in een bepaalde richting, niet alleen in hun bewustzijn maar ook in het vergroten van gebruik van de geestelijk altijd wel potentieel aanwezige vermogens. Deze mensen worden dan wat men noemt de leerlingen en de kleine adepten eventueel later, die in de stof proberen die werken te volbrengen.

Het werk wat zij volbrengen is weer niet kosmisch van aard. Het is eerder het brengen van een bepaalde denkwijze, het leren van een bepaalde manier van manipulatie van krachten, bijvoorbeeld. Er is een tijd geweest, dat er een zekere Babylonische kloosterschool was waarin de priesters niet alleen leerden om te schrijven, lezen en rekenen. Daarnaast werd hen psychologie bijgebracht en een hele reeks gegevens omtrent levenskracht en levenskrachtstromen. Dat waren de mensen die op de binnenhoven als een soort biechtvaders optraden maar ook wel zieken wilden genezen door handopleggen. In verband met diezelfde school is het misschien aardig te wijzen op een deel van een priesterschap in Egypte, dat zich bezig hield met bepaalde vormen van genezing en waarbij buitengewoon sterke en kundige hypnotiseurs en magnetiseurs aangetroffen werden, mensen die konden optreden als controle bij bijvoorbeeld een operatie, maar ook als krachtgever wanneer een crisis van een ziekte overwonnen moest worden. Penicilline hadden ze toen nog niet of misschien wel, maar ze noemden het niet zo. Ze hadden een schimmelprodukt, dat alleen gebruikt werd om wonden te verbinden. Dat is later weer verbasterd, zodat uw verre voorouders nog brood kauwden- vooral bruin brood als het even kon - en dat dan netjes nat in een wikkel legden om een wond heen. Ze zeiden dan dat dit het gif eruit trok. Daar hadden ze nog gelijk in ook omdat zich daardoor een zekere schimmel ontwikkelde.

Ik probeer u een beeld te geven van de manier waarop die broederschap werkt. Iedereen op aarde, iedereen in de geest die zich verbonden voelt met dat vage begrip mensheid en dit niet alleen maar beschouwt als een verzameling individuen of een soort gemeenschappelijke prestatiemogelijkheid, maar werkelijk ziet als een éénwording van begrippen waardoor een veel groter deel van het al en ook van de kosmische krachten aanvaardbaar wordt, die kan behoren tot die Witte Broederschap. Zo zit het eigenlijk een beetje in elkaar.

+ Vraag over Jezus.

- Jezus treedt op in het kader van de Witte Broederschap. Als u vraagt of hij er bij is dan heb ik zo het gevoel, dat u vraagt of hij door de Raad gearresteerd is en ingelijfd is. Dat is niet het geval, maar u kunt ook al weer niet begrijpen hoe zo'n organisatie in elkaar zit. Wat is harmonie, weet u dat? Op aarde kun je dat uitdrukken als het samengaan van vele verschillende instrumenten met vele verschillende klanktonen en een eigen melodische opdracht, die tesamen een geheel producerend verder gaat dan één instrument ooit afzonderlijk tot stand zou kunnen brengen.

Nu is harmonie in de kosmos niet een kwestie van een orkest. Trouwens dat is maar beter ook, anders zou je misschien een besparend mens kunnen krijgen.... Je moet dat beschouwen als een soort jam-session. Je bent dus bezig met muziek, je voelt ik pas erbij, ik kan door wat ik ben en door wat ik persoonlijk nu ben daarin voegen. Dan speel je mee. Op een gegeven ogenblik zeg je: "nu kan ik niet meer of ik heb geen zin meer," en dan ga je weer weg. Dat is eigenlijk de basis van al die eenheid. Het is niet zo vast. We hebben geen vaste zetel. U moet het zo begrijpen. Het is een in en uitgaan, een chaos vanuit menselijk standpunt, maar het is een chaos die zo zeer berust op het kennen en aanvoelen van elkaar, het open staan voor elkaar, dat er automatisch steeds weer nieuwe patronen van orde kunnen ontstaan. Het is iets als een kaleidoskoop: elk stukje kan zich op een andere manier gaan schikken, maar het eindpatroon blijft toch een mate van symetrie houden, die pas zichtbaar wordt wanneer het weerkaatst wordt. Zo moet u zich dat

geestelijk voorstellen. Dan begrijpt u dus waarom het zo moeilijk is om menselijk een beeld te geven van iets wat dan die Witte Broederschap heet.

- + Opmerking over eenheid. Zou eenheid van gevoel zijn. Kun je niet beredeneren.
- Zo is het niet. Bij ons kun je het wel beredeneren, omdat die vriendschap of die eenheid of dat gevoel zoals u het noemt niet gebaseerd is bij u op een onbewuste of onderbewuste reactie, maar volledig gebaseerd is op het grootste deel van de persoonsinhoud van die ander, die je als het ware in jezelf kunt aflezen en waarvoor je een groot gedeelte van jezelf voor de ander afleesbaar maakt. Het ligt dus wel een beetje anders.

- + Hoe is het dan met de ODV?
- Nou de ODV is een heel aardig klub. Op aarde bestaat zij uit goedbedoelende leden, die er ruzie over maken wie er verdraagzaam is. In een nabije sfeer bestaat zij uit een groot aantal entiteiten die hadden gedacht, dat de service van de orde groter was maar die desalniettemin verdragen wat ze ontmoeten en daardoor opeens een licht zien wat ze niet verwacht hadden.
- + Ik bedoel eigenlijk of ze verbonden zijn.
- Hoe kan het anders? Wanneer je een bepaald iets nastreeft ontmoet je anderen die hetzelfde nastreven. Wanneer je dan probeert dit aan elkaar duidelijk te maken wat je nastreeft ontdek je dat je een eenheid vormt op een zeker terrein.
- + Komt dat door het streven?
- De harmonie is het resultaat van een streven of misschien zou ik beter nog kunnen zeggen van een willen. Het is dus iets wat je stuwt in een relatie tot al het andere. Het is moeilijk om een geestelijke wereld duidelijk te maken aan iemand, die op het ogenblik nog ongeduldig is en niets geen zin heeft om de geest te geven.
Ik zou me er niet al te druk over maken.
De Witte Broederschap is een slagzin geworden. Voor sommigen is het ook een prestigie gevoel, zoals men dat vroeger had wanneer men behoorde tot een bepaalde kerkelijke groep, die zichzelf vaak uitverkoren gevoelde. U begrijpt wel, dat het heel weinig uitmaakt voor de ziel of het lichaam gedoopt wordt of niet. Het gaat er namelijk niet om wat er met dat lichaam gebeurt, maar wat er in dat ik, in die geest gebeurt. Dat is hetgeen wat doop ja of nee betekent. Dan maakt het helemaal niet uit of je ..... aanbidt of dat je achter de Boeddha aanrent of dat je zegt, dat Jezus het is, het maakt niet uit. Het is niet belangrijk, dat we ons binden aan de term. Op het ogenblik echter, dat wij innerlijk door ons streven een mate van overeenstemming verkrijgen met het streven van een geestelijke groep, die we dan maar Witte Broederschap noemen, dan horen we er eigenlijk bij, dat wil zeggen dat wij daar dingen uit opnemen, dat wij er dingen van overnemen, krijgen we er zelfs soms krachten van zonder dat we precies weten hoe het gaat, totdat wij beseffen wat het gebied is waarin wij één zijn van beleven en denken met die Broederschap. Dan pas zijn we een beetje bewust. Daar komt het eigenlijk op neer. Of je nu zegt dat je lid van de Witte Broederschap bent of dat je voetbalt voor ADO, dat maakt ook geen verschil. Dat is wat je zegt. Het gaat om wat je doet.

- + De Witte Broederschap streeft meer op sociaal en economisch terrein? Is er iets wat op een ander gebied streeft?

- Neen, dat is niet waar. We kunnen wel zeggen, dat de Witte Broederschap voor haar poging bewustwording op aarde te brengen, gebruik maakt van bepaalde economische, politieke, maar ook natuurkundige situaties en feiten. Het verborgen priesterrijk doet dat in veel mindere mate omdat het verborgen priesterrijk niet uitgaat van een algemene ontwikkeling zonder meer, maar van een soort inwijdingsontwikkeling. Dit betekent, dat je misschien wel zult zeggen: "ik wil erbij horen.", maar dat je dan stapje voor stapje en proef voor proef verder gaat en dat er een grens is die je niet kunt overschrijden, tenzij in jezelf een totale verandering plaatsvindt. Hier is het dus een kwestie waarbij men eigenlijk een soort onderricht geeft. Het heeft ook een veel meer magisch karakter. Het is de relatie tussen de wereld en het verborgen priesterrijk die anders ligt dan tussen de Witte Broederschap en het priesterrijk.
- + Wat is eigenlijk de oorsprong van het verborgen priesterrijk?
- De oorsprong ligt waarschijnlijk in een heel ver verleden toen de eerste bijna humanoïde vormen ontstonden. In die tijd waren er kontakten met groepsgeesten. Die werden toen waargenomen. Er zijn nu nog steeds stammen die dat doen, maar die hebben er dan wel bepaalde paddestoelen voor nodig of iets dergelijks. Die waarnemingen resulteerden dan in bepaalde mensen, die een beter contact hadden dan anderen met die bepaalde groepsgeesten. Daardoor ontstond er een ontwikkeling die magisch is. Het gaat hier om een directe wisselwerking met het hogere en uiteindelijk wordt het dan een binnenste kring, die dus niet zoals bij de Witte Broederschap een jam-session is, maar die Concertgebouworkest is. Je wordt na heel veel proeven aangenomen en dan mag je erbij en dan mag je nog alleen de partij spelen waarvoor je bent aangenomen. Dat is dus een groot verschil. Daarbij gaat de Broederschap uit naar de wereld. Het priesterrijk geeft de mogelijkheid tot scholing in de wereld en gebruikt die scholing als een filter waardoor het uiteindelijk zichzelf kan aanvullen en eventueel uitbreiden, maar waarbij het niet zonder meer uitgaat naar de wereld in het algemeen. Daar ligt dus eigenlijk het grote verschil.
- + Geestelijk omgekeerd dus ook niet?
- Geestelijk is het precies hetzelfde. Als je je in de geest bezighoudt met de Broederschap dan rol je er gewoon in. Dan ben je soms al iemand voordat je weet dat het het bent. Bij het priesterrijk is het zo, dat je voortdurend gekonfronteerd wordt met meerderen, dat je een soort inwijdingsgang maakt. Als je bij de één geleerd hebt kun je niet zeggen, dat je erbij hoort, neen dan wordt je overgegeven aan de volgende. Dan moet je daar weer leren, je proeven doen enzovoort, enzovoort totdat je zoals het bekende verhaal terugkeert in de plaats waar je oorspronkelijk vandaan bent gegaan maar dan de wereld op een andere manier beleeft en de kracht bezit van alle meesters bij elkaar en daardoor een wetenschap hebt waardoor alles anders is. Dat komt het eigenlijk op neer.
- + Bewustwording belangrijker?
- Ik weet niet of het belangrijker is. Dat is nou precies hetzelfde of je zegt, dat je genoeg hebt aan een paar deskundigen en dat dus de universiteiten zeer beperkt gehouden moeten worden. Voor de rest is er eigenlijk geen onderwijs nodig. Laten ze maar werken. Dan is het natuurlijk erg belangrijk om bij die selekte groep te horen. In die zin wel. Maar voor het geheel, wat is belangrijker? Een hele mensheid, die steeds meer weet, daardoor steeds meer zelfstandig kan reageren en denken, die daardoor ook in zichzelf voortdurend de mogelijkheid heeft vanuit zich

een grotere wereld te vinden, ook wanneer dat niet georganiseerd is. Ik kies voor het laatste, maar ja dat is nu eenmaal een keuze die de hele Orde eigenlijk ook wel maakt. Het hangt een beetje samen met onze visie op menszijn. Menszijn is niet in de eerste plaats deel zijn van een maatschappelijk organisme, maar menszijn is voor jezelf een jezelf waarmaken ook binnen de structuren en organismen, die er maatschappelijk zouden kunnen bestaan.

Het verborgen priesterrijk komt niet door middel van mediums door?
Neen.

+ Ze reïncarneren dus nog wel?

- Dat doen wij ook nog wel eens. Er zijn sprekers hier, die misschien over honderd jaar weer liggen te krijten omdat de babyvoeding niet van goede kwaliteit is. Dat is heel goed mogelijk. Maar dat komt omdat een spreker die op aarde goed kan werken, daar ofwel zeer in het bijzonder een bepaald voertuig voor op moet gaan bouwen. Dat is een erg complexe, krachteisende en lastige zaak ofwel zo dicht nog bij het menszijn moet bestaan dat hij in zich het beeld van het menszijn voldoende kan dragen om dat te benutten wanneer hij zich in de mensenwereld wil uiten.

+ Is incarneren een moeilijke zaak?

- Dat is niet zo moeilijk. Het is eigenlijk zo: een flat in aanbouw zien, er naar toelopen, zeggen, dat het je wel wat lijkt en er dan niet op letten, dat er achter een melkfabriek is, hoor, er intrekken wanneer het klaar is en je dan beklagen over het lawaai wat je op het achterbalkon hoort.

Je kunt kiezen. Maar om te kunnen kiezen moet je kennis hebben. Hoe meer kennis je hebt hoe bewuster je zult kiezen. Wanneer je kennis ver genoeg gaat is het niet meer nodig om zelf een stoffelijk voertuig aan te nemen. Je kunt het dan ook zonder. Dan wordt het pas interessant vanuit mijn standpunt.

+ Wederom een opmerking over incarnatie.

- Dat is iets te menselijk gedacht. Je kiest je vader en moeder, dat kan voorkomen wanneer je namelijk met de personen die dan in die vorm leven geestelijk een heel sterke band hebt. Dan kun je zeggen, dat je daar zult proberen te incarneren. Dat komt voor. Maar het komt veel meer voor dat iemand zegt: "wat een gezellig sfeertje daar, dat is wat voor mij." Dan weten ze helemaal niet, dat die bruiloft dat laatste feest is wat dit gezin in vrede zal vieren. Ik zeg het maar zo simpel mogelijk. Er zijn natuurlijk allerlei varianten. Er zijn ook entiteiten, die precies kunnen zien, wanneer de eerste celdeling nog niet eens op gang zijn gekomen, dat die en die eigenschappen erin zitten, ze genetisch dit wel en dat niet kunnen beïnvloeden, dat dat een lichaam is dat ze zo ver kunnen vormen dat het aan hun eisen voldoet. De sfeer, de menselijke en de geestelijke waarde is ook goed. Wat is het gebied waarin ze zich gaan begeven? Een beetje moeilijk, maar daar kunnen ze tegenop komen en ze "reserveren". Deze entiteiten gaan alle omstandigheden na. Om dat te kunnen moet je veel meer overzicht, veel meer inzicht, veel meer besef hebben dan de doorsnee-entiteit die incarneert. De meesten weten niet eens goed meer wat er op aarde komt.

+ Weet een geestelijk gehandicapte ook hoe hij zijn keus maakt?

- Die weet hoe hij zijn keuze maakt, maar het beroerde is dat hij er eenmaal inzit. Misschien hebt u in de winter wel eens in een afgesloten treincoupé gezeten, dus zonder doorloop - ik weet niet of het nog bestaat - waarin de verwarming defekt is. Dan zit je wel kou te lijden de hele tijd. Maar je hebt die trein gekozen om dat doel te bereiken.

De rest neem je dan maar op de koop toe, waarbij de ervaring op zichzelf die je opdoet aanleiding zal zijn om de volgende keer eerst even te kijken of die verwarming het wel doet. Je leert er nog van ook. Bovendien moet u niet vergeten, dat de zogenaamd geestelijk gehandicapten - ik zou eerder zeggen de psychisch niet aan het patroon beantwoordende - in heel veel gevallen emotionele belevingen doormaken van een intensiteit waar een zogenaamd normaal mens niet aan toe komt en daarmee dus op een heel andere wijze eigenlijk een zeer kostbare levenservaring opdoet. In uiterlijkheden zal zich zo'n mens afwijkend ontwikkelen. In hoeverre het zich afwijkend ontwikkeld vanuit het gemiddeld bereik van een mens is niet te overzien omdat het zeer sterk van de persoonlijke omstandigheden van de oorspronkelijk incarnerende geest afhankelijk is. U bent geneigd om iets statistisch uit te drukken. Laat me één ding zeggen, het nut van een incarnatie kun je niet statistisch uitdrukken, tenzij je eerst een aantal fiktieve grootorden scheidt waarbinnen je dan alle gevallen perst die hier misschien aan beantwoorden. Dan kom je tot een onjuiste weergave van het geheel.

- + Opmerking over Wessac-feest. Is Steravond een klein Wessac-feest?
- Neen, als u een lucifer wilt vergelijken met een uitbarsting op de zon is het mij best natuurlijk. Wij doen het weinige wat wij kunnen met de middelen, die wij hebben. Dan is dat vanuit menselijk standpunt uit gezien een enorme uitbarsting, maar als je het vergelijkt met een Wessac-feest, dat - laten we het niet vergeten - alleen wordt bijgewoond door deelnemers (er zijn soms toeschouwers toegelaten) die een geestelijk bewustzijn, een bepaalde geestelijke beheersing bezitten dan kunt u wel even een vergelijk treffen. Die toeschouwers zijn meestal uitgetreden mensen, die daardoor aangetrokken worden. Je zou kunnen zeggen, dat je het eigenlijke stadion hebt en omdat er mensen zijn, die toch graag willen zien wat er gespeeld wordt heb je twee heel hoge schuine tribunes er achter zodat je een goed uitzicht hebt op het altaar en van de rest snap je toch nog niets.
- + Vraag over in het geheim levende mensen in Egypte. (onverstaanbaar)
- Er zijn er enkele waarvan je dat met zekerheid kunt zeggen. Het zijn er niet veel. Ze zijn niet alleen in Egypte, er zijn er enkele in Egypte. Het verborgen priesterrijk heeft namelijk een centrum, dat op het ogenblik nog in Afrika ligt, maar er zijn zeer vele kleine vestigingen. Bij die delen van het verborgen priesterrijk is het opvallend, dat de leiders meestal in jaren zeer oud zijn, lichamen jonger lijken dan hun leeftijd is en daarnaast beschikken over bepaalde gaven, terwijl ze stoffelijk gezien maar zeer geringe eisen stellen.
- + Kilamanjaro centrum?
- Neen, er is wel weer een bepaalde heel belangrijke geestelijke school, maar die hoort niet bij het verborgen priesterrijk. Dat is de basis van de groene magie. Dat is weer iets anders. Voor degenen, die het nog niet weten is de groene magie in feite een vorm van natuurmagie mede gebaseerd op beheersing van elementalen, de beheersing van bepaalde geesten en zelfs het kunstmatig scheppen van astrale demonen, die onder omstandigheden gebruikt kunnen worden als een hulpmiddel of als een wapen.
- + Vraag over Witte Broederschap en relatie tot de aarde.
- Wanneer u uitgaat van de werkelijke verbondenheidsgevoelens - ik weet

er geen ander woord voor - die vooral de hogere kringen van de Witte Broederschap beheersen, dan zou ik zeggen, dat dat kosmisch is. Dat kan dan zelfs niet beperkt worden tot een bepaald systeem of tot een melkwegnevel of zoiets. Dan is elke sterrennevel iets wat er toe kan behoren wanneer er bewustzijn bestaat. In die zin is het algemeen. Wanneer we spreken over de Witte Broederschap dan hebben we het over een bepaalde functie en aanduiding plus een bepaalde bewustwordingswerking op aarde. Ik zou er dus de voorkeur aangeven om voor zover u die naam gebruikt ze dan maar te verbinden aan de mensheid, dus ook aan uw wereld.

Vraag over verlichte mensen en ingewijd zijn.

Als u goed hebt geluisterd dan hebt u gehoord, dat ik heb gezegd dat een werkelijke inwijding een uitbreiding is van je bewustzijn, dat je horizon groter wordt. Dat kun je inderdaad van dergelijke mensen zeggen. Hun horizon is vaak anders en groter dan van de gewone mensen. In deze zin kun je ze dus als ingewijde beschouwen als u dat wilt. Maar of ze daarbij behoren tot een geheime groepering en binnen die groepering over geheime kennis en geheime opdrachten beschikken, is niet zonder meer vast te stellen.

Vraag over verborgen priesterrijk.

Wanneer je helemaal terug wilt gaan dan denk ik dat je terecht komt buiten dit zonnestelsel en in een tijd die al miljoenen jaren geleden is, want daar was ook al zo iets. Ongetwijfeld heeft dat geestelijk weer de aanleiding gegeven tot hetgene wat men op aarde doet. Omdat het in de sferen nu eenmaal existeerde en bij een bewustzijnsontwikkeling in de mensheid als vanzelf ook van daaruit gezocht werd naar de geschikte leden voor dit besloten geheel. In die zin kun je zeggen, dat het ouder is dan de aarde. Indien je echter wilt weten wanneer het op aarde werkelijk actief is geweest, denk ik dat je moet volstaan met 150 duizend jaar en misschien 200 duizend jaar geleden was er misschien sprake van een werkelijk op aarde bestaand deel van het verborgen priesterrijk en niet alleen van een geestelijke faktor die zich op aarde leerlingen zocht, aanwas zocht.

Opmerking over achterblijvers.

Ik weet niet hoe u het wilt berekenen als u het in de tijd wilt doen. U kunt natuurlijk zeggen, dat u achterlijk bent. Wat dat betreft wil ik graag toegeven, dat vanaf geestelijk standpunt vele moderne benaderingen in feite achterlijk zijn vergeleken bij soortgelijke ontwikkelingen en het nabije en verre verleden. Aan de andere kant: jullie zijn anders. Ik kan niet zeggen, dat jullie achterlijk zijn ik kan alleen maar zeggen, dat er iets is wat niet bestaat in een tijd zoals u die kent, maar vanuit uw tijdsverloop op verschillende momenten en voor verschillende personen toch bereikbaar is geweest.

Opmerking niet verstaanbaar.

Je kunt je alles voorstellen. Ik zou zeggen, doe nu gewoon je best en praat er niet over wanneer je wat bereiken zult, maar probeer nu iets te zijn dan wordt je langzaam maar zeker duidelijk door iets te zijn iets bereikt hebt.

We hebben gesproken over de Witte Broederschap. Ik ben me er van bewust, dat we daarmee ook gesproken hebben over iets waar heel verschillende opvattingen over bestaan. Juist daarom wil ik u nogmaals in herinnering brengen wat ik aan het begin heb gezegd.

Wij zijn niet alwetend, we zijn niet onfeilbaar. We vinden het prettig wanneer u zelf denkt, maar we hopen en ik voor mij zeer zeker hoop, dat u bereid zult zijn om al datgene wat we nu vandaag besproken hebben eens te benaderen en te bezien ten aanzien vanuit uw eigen denkbeelden over die Broederschap en dat u bij al die dingen wilt blijven gedenken, dat het onmogelijk is om een geestelijk bestaan, een zuiver energetisch bestaan volledig te omschrijven of uit te drukken in termen die uiteindelijk gebaseerd zijn op driedimensionele associaties.

Dank voor uw geduld. Dank voor uw vragen. Ik heb ze zo goed mogelijk als het kon beantwoord. Ik weet, dat ik hier en daar een slag om de arm moest houden, dat is heel erg duidelijk. Als u niet gelooft, dat dit ook op aarde de praktijk is, richt u tot de regeringsvoorlichter. Je kunt niet alle dingen zeggen, je kunt niet alle dingen volledig duidelijk maken, maar ik hoop dat u in ieder geval geleerd hebt dat het niet zo belangrijk is of je officieel ergens bijhoort, maar dat je hele geestelijke bewustwording en je werkelijke levensproces gebaseerd is op datgene wat je bent en de wijze waarop je dit gebruikt om beter jezelf te worden. Daarmee dank ik u voor de aandacht.

Goedenavond.

Volgende openbare avond dinsdag 22 maart 1983

De openbare avond in mei zal niet zijn op 24 mei, maar op dinsdag 31 mei a.s.

HET SCHONE WOORD

Witte pieken, in stalen hemel door wolken omkroond,
in het geloof van mensenwereld waarin een godental wel woont,
dat in zichzelf uit licht geboren
licht straalt over heel het zijn
en dan sterft weer in de winterpijn
in de sneeuw langs bergtoppen zwaar gedreven.
Zo heeft men heel veel neergeschreven
over grootheid, over kracht
over hitte onbekend haast
door demomen voortgebracht
over goden, die de wereld kussen,
bloemen scheppend waar zij gaan.
In werkelijkheid is het al te saam
steeds weer menselijk bestaan.

Want de mens uit licht geboren
is een kracht van licht in zich
uit zichzelf puur haar sporen
van een onbekende tijd
een wereld vol van krachten
de hitte van een goddelijkheid,
die als een zon woestijnen brandt
en koestert toch het groene land
dat nog door stromen wordt gedragen.
En zo uit onbekende vragen herschept de mens zichzelf,
zijn God.

Herschept een beeld van al gebeuren
en bindt zich aan een onbekend en onbegrepen lot
hem door anderen opgedragen
zonder zich ooit af te vragen
wat is het wat in mij leeft,
wat is de kracht die mij doet leven,
wat is er wat er in mij streeft.

Moet ik dan met mijn dromen leven
of mag ik werkelijk bestaan.
Mijn God in mij, Hij is mijn leven
de wereld is nu mijn bestaan.
Laat mij mijzelve zijn en mij vormen
tot iets wat bij die godheid past.
Die in mij is dat licht, die hitte,
die zon, die schulden soms uit mij wast
en voor een ogenblik doet leven mij weer
in licht en vreugdig zijn.

Laat mij dan verder gaan en drager^d zijn de pijn van het bestaan
het ondergaan of ook het slagen
opdat ik nooit zal hoeven vragen:
Waar kan mijn God uiteindelijk zijn?

Wanneer niets kan leven zonder God, het is God in u. Als God in u
is moet u hem in uzelf vinden en niet ergens anders, want als u God
in uzelf vindt kunt u hem pas herkennen wanneer hij zich in je manifesteert.
Daaruit vind je dan alle krachten om de tijd te overwinnen.